

שבט התשע"ז

בס"ד

השיעור מוקדש לעילוי נשמת מנחם אביצור בן יהודה אריה ז"ל

משכן לכתחילה או בדיעבד

לפרשת תרומה (על פי שיעורים של הרב יאיר קאהן והרב חנוך וקסמן)

7. שמות מ', כ: "ויקח ויתן את העדות אל הארון וישם את הבדים על הארון ויתן את הכפורת על הארון מלמעלה"
8. שמות ל', י': "וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפורים אחת בשנה יכפר עליו לדורותיכם קודש קדשים הוא ל-ה'"
9. ויקרא ט"ז, כ"ט-ל"ד: "בחודש השביעי בעשור לחודש... כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו... והיתה זאת לכם לחוקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה"
10. רמב"ן שמות כ"ה, א': "כאשר דבר השם עם ישראל פנים בפנים עשרת הדברות, וצוה אותם על ידי משה קצת מצות שהם כמו אבות למצותיה של תורה, כאשר הנהיגו רבותינו עם הגרים שבאים להתיחד, וישראל קבלו עליהם לעשות כל מה שיצו על ידו של משה, וכרת עמיהם ברית על כל זה, מעתה הנה הם לו לעם והוא להם לא-להים... והנה הם קדושים ראויים שיהיה בהם מקדש להשרות שכינתו ביניהם ולכן צוה תחלה על דבר המשכן שיהיה לו בית בתוכם מקודש לשמו"....
"וסוד המשכן הוא, שיהיה הכבוד אשר שכן על הר סיני שוכן עליו בנסתר וכמו שנאמר שם וישכון כבוד ה' על הר סיני... כן כתוב במשכן וכבוד ה' מלא את המשכן... והיה במשכן תמיד עם ישראל הכבוד שנראה להם בהר סיני ובבא משה היה אליו הדבור אשר נדבר לו בהר סיני וכמו שאמר במתן תורה מן השמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה, כך במשכן כתיב וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת מבין שני הכרובים"
11. ספורנו על שמות ל"א, י"ח: "ויתן אל משה ככלותו. אחר שספר מה היה הטוב, שהושג בסוף כל הפעמים ששהה משה בהר ארבעים יום,

1. שמות כ"ד, ט"ו-י"ח: "ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר... ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן: ומראה כבוד ה' כאש אוכלת בראש ההר לעיני בני ישראל: ויבוא משה בתוך הענן ויעל אל ההר והיה משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה"
2. שמות כ"ה, א'-ח': "וידבר ה' אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תיקחו את תרומתי... ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"
3. שמות כ' יח-כב: ויאמר ה' אל משה כה תאמר אל בני ישראל. אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם. לא תעשוני אתי אלוהי כסף ואלוהי זהב לא תעשו לכם. מזבח אדמה תעשה לי, וזבחת עליו את עולותיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך. בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך. ואם מזבח אבנים תעשה לי, לא תבנה אתהן גזית, כי חרבך הנפת עליה ותחללה. ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערוותך עליו
4. ספורנו על שמות כ', כ'-כ"א: "לא תעשוני אתי אלהי כסף. ומאחר שראיתם שאין אתם צריכים לאמצעיכם להתקרב אלי, לא תעשו אתי כאלה לאמצעיכם: מזבח אדמה תעשה לי. וגם כן לא תצטרך לעשות היכלות של כסף וזהב ואבנים יקרות למען אקרב אליכם, אבל יספיק מזבח אדמה"
5. רש"י שמות ל"א, ח': "אין מוקדם ומאוחר בתורה מעשה העגל קודם לציווי מלאכת המשכן ימים רבים היה שהרי ב"י? בתמוז נשתברו הלוחות וביום הכפורים נתרצה הקדוש ברוך הוא לישראל ולמחרת התחילו בנדבת המשכן"
6. דברים ל"א, כ"ו: "לקוח את ספר התורה הזה ושמעתם אותו מצד ארון ברית ה' א-להיכם והיה שם בך לעד"

פירש הטעם מפני מה לא הושג התכלית שיעד הא-ל
 יתברך במתן תורה, באמרו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
 וגוי קדוש ובאמרו מזבח אדמה תעשה לי בכל המקום
 אבא אליך עד שהוצרך לעשות משכן, והודיע שקרה זה
 בסיבת רוע בחירת ישראל. כי אמנם בסוף ארבעים יום
 הראשונים נתן הלוחות מעשה אלקים לקדש את כלם
 לכהנים וגוי קדוש ככל דברו הטוב. והמה מרו והשחיתו
 דרכם ונפלו ממעלתם, כמו שהעיד באמרו ויתנצלו בני
 ישראל את עדים מהר חורב"

12. שמות ט"ו, י"ז :

"מקדש ה' כוננו ידיך"

13. ויקרא, ט', ב' :

"ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת"

14. רש"י שם :

"להודיע שמכפר לו הקדוש ברוך הוא על ידי עגל זה על

מעשה העגל שעשה"

15. שמות כ"ד, י"ד :

"ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם

והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אלהם"